

Skrevet i 1996.

sendt om aftenen

Min bedstemor der blev kaldt op af sin søn søn
Tore for at opvandre fra for huskabet.
Og min mor der tjente et sted hvor konen skulle
medkomme og derfor skulle undvære sit kammer ~~for~~
manden for en nat, og derfor blev laget en dør af
som hun skulle søge på. Min tjente som 8 år et
sted hvor hun fik 1 kr. for en sommer fra maj til maj,
tillig for, som var nr 3 af en lønrestok på 8, blev sendt til
sine forældre og mor, da nr. 4 skulle komme til verden, og
der blev hun til hun skulle i skole, så var der jo en
mindre af de sig af, så hun er opdraget i nærheden af Holsted.
Min mor ²⁴⁻¹¹⁻¹⁸⁷² var i modsætning til min far en et meget
flittigt menneske. Også mor til 8 børn. Der var meget
sendt i det hjem, med hvideklædede gardiner ~~for~~
så naboerne sagde, ja, hende Ellen Kederjard hun er så
fin på det". Min og ²⁶⁻¹²⁻¹⁸⁷⁶ morfar flyttede ind til Ågerbæk,
da min morbror overtog landbruget. I 1937 døde min
morfar 81 år, og indtil da havde han ansvaret de boede der
hjælpet min mor med at lave indesko, Tøjsko kaldte
de dem. Morfar lavede oversdelene og af mange lag brugt
stof som blev syet tæt sammen overalt, var så sølverne.
Det var så morfars job at sidde og sy klaskerne såler af
gamle cykeldæk på, det var hårdt arbejde. Han ville i hvert
fald ikke ha' aldersrente (fattighjælp) som han yndede
at kalde det. De tjente på disse indesko lidt til hjælp
til udgifterne, Min mor var 16 år yngre og hun
fik heller ikke økonomisk hjælp, kun det afdrag
fra deres landbrug. Jeg husker, at når jeg som barn
kom der, så beundrede jeg de måske hundrede par, ^{indesko} der

lang på lange smør på loftet, helt fra ganske små
til store menneskestørrelser i alle forskellige farver.

Så kom falk og prøvede og køble. Da min morfar
ikke var der mere, brugte min morfar, istedet for
sykeldak, at fernisere dem et par gange, for at styrke
dem. Senere under 2 verdenskrig begyndte hun
at spinde uld til garn, som hun så kunne få
lidt indtægt af. Folk kom med ulden og så kastede
og spandt og brændte ^{hun} det, og så blev det afhængt
som færdigt garn, so- eller hæltrådet.

Noget mennesker fik ond af det og meldte
det til politiet. Så en skønne dag bankede den
lokale politimand og beklagede sin ankomst,
mens min morfar nervøst lyttede med søst
uld og garn omkring sig. Men snakken endte
med at man bestilte en del garn hos hende.

Så hun spandt videre, for under krigen var der
gå indet garn at købe. Min mors 6 søskende
leste til København, den yngste var kun 14 år, da
han rejste og kom i mundstæret, og skaffede sig lidt
penge som lydren og avisren, og fik til undervisning
om aftener og endte som Ingeniør og senere Skrivemester
med til tider over 125 mand i arbejde. En anden
blev anlægsgartner i stor stil, så der var grundrigt
i dem. De andre 4 var piger, hvor 2 var ugifte.

jegværdene, smeltende af is, sov i mængde uden vinduer.

Bjermann - Boel - Gammele Gårding - Gårding - Fløstid, 1/8-1931.
For os moskaborn. Var sykkede til "Lørdag og søndag på
centralfabrik. det første år. Kom hjem med el-styggejen.

de første der fik radio. mor fik garbler så snart får hørte
om det. får hørte med hør som drakdoger. Koite lastbil
uden kørekort. Fik mosejord opdyrket. På gården var en
defekt spand og en brækket skov. Et urkøllet, men ingen
lyspære. Der havde sump af søer (måttet og stærkt, derfor drojt)
højde nyrhøje og brækket. Fuppe julen, men ingen julegaver
dog nogle gange fra maskinerne, glædede os alligevel meget
fik hør en appeltin. For gav 11,000 kr for gård på 18 hkt.

i 31. KRISETIDER for Landbruget.

Der syede og stikkede alt til os alle.

For var fem til at lave cementgulve ude og inde.

Takke laget med nyrhøjen, som blev dækket med julej.

Der lagde et gammelt hvidt laget op på strålaget, som
et legu til far, at det var spisebid, når han var i
mørken.

Hans og Elly

Hå at tjene om 10 öng - ~~med 10 öng~~ - mig 14 år - Det, 12 år - Danmark 12 år
de andre først om sommeren - senere firda tid. Jeg lort at
håndværke som 12 öng, og blev god til det, men som 20 öng
havde folk maskiner (i 1943). Dog ikke i Labor, (Følgetland)
som nogle af de sidste i Danmark (det omvendt der fik ~~Elly~~).

Det var for mig en stor forandring, som at komme 100 år
tilbage, ikke vand indlagt, gammel brønde kumfer, ingen
Et til støjning, ingen støvsuger. Maskinernes kunne
vi de seneste år lise. Jeg kom i nov og 4 mnd efter
i febr. fik vi Et indlagt - 1 stikordet i stuen, 1 i
køkken, og 1 i stuen, 1 i forrummet. Det skalden til
maskinens.

(far slog lyn af med le om vinteren) (klokketøj) far havde øjeblik uden dnt.